

ZAKON

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I SAVJETA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE O PRIVREMENOM ZAPOŠLJAVANJU DRŽAVLJANA REPUBLIKE SRBIJE U BOSNI I HERCEGOVINI I DRŽAVLJANA BOSNE I HERCEGOVINE U REPUBLICI SRBIJI

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum između Vlade Republike Srbije i Savjeta ministara Bosne i Hercegovine o privremenom zapošljavanju državljana Republike Srbije u Bosni i Hercegovini i državljana Bosne i Hercegovine u Republici Srbiji, potpisani 9. juna 2011. godine u Beogradu.

Član 2.

Tekst Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Savjeta ministara Bosne i Hercegovine o privremenom zapošljavanju državljana Republike Srbije u Bosni i Hercegovini i državljana Bosne i Hercegovine u Republici Srbiji, u originalu, na srpskom jeziku, glasi:

Vlada Republike Srbije i Savjet ministara Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: strane ugovornice), težeći razvijanju dobrosusedskih odnosa i svestrane saradnje u oblasti privremenog zapošljavanja državljana strana ugovornica na teritoriji obe države, zaključili su sledeći

S P O R A Z U M
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE SRBIJE
I
SAVJETA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE
O PRIVREMENOM ZAPOŠLJAVANJU
DRŽAVLJANA REPUBLIKE SRBIJE U BOSNI I HERCEGOVINI I
DRŽAVLJANA BOSNE I HERCEGOVINE U REPUBLICI SRBIJI

I. OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovaj sporazum primenjuje se na državljane Republike Srbije i državljane Bosne i Hercegovine sa prebivalištem na teritoriji jedne strane ugovornice čiji su oni državljeni, koji se privremeno zapošljavaju na teritoriji druge strane ugovornice i na članove njihovih porodica.

Ovaj sporazum ne primenjuje se na lica koja nemaju status radnika migranta, u skladu sa ovim sporazumom.

Član 2.

U cilju primene ovog sporazuma, sledeći pojmovi znače:

- 1) „radnik migrant” – lice koje je državljanin jedne strane ugovornice, koje legalno boravi i privremeno se zapošljava na teritoriji druge strane ugovornice i nema prebivalište u njoj;
- 2) „član porodice” – lice koje je u braku sa radnikom migrantom, kao i maloletna deca i ostala izdržavana lica, u skladu sa zakonodavstvom države zaposlenja;
- 3) „privremeno zapošljavanje” – zapošljavanje u smislu ovog sporazuma;
- 4) „zakonodavstvo” – pravni propisi obe države u smislu ovog sporazuma;
- 5) „država zaposlenja” – strana ugovornica u kojoj radnik migrant iz druge strane ugovornice privremeno obavlja poslove na osnovu zaključenog ugovora o radu;
- 6) „poslodavac” – pravno ili fizičko lice, u skladu sa zakonodavstvom države zaposlenja koje radnika migranta zapošljava na osnovu ugovora o radu.

Član 3.

Nadležni nosioci strana ugovornica (u daljem tekstu: nadležni nosioci) za primenu ovog sporazuma su:

- za Republiku Srbiju – Nacionalna služba za zapošljavanje;
- za Bosnu i Hercegovinu – Agencija za rad i zapošljavanje Bosne i Hercegovine.

Član 4.

Nadležni nosioci međusobno sarađuju i razmenjuju informacije o zakonodavstvu države zaposlenja u oblasti radne migracije.

Nadležni nosioci razmenjuju informacije o broju radnika migranata države zaposlenja, najmanje jedanput godišnje.

Član 5.

Nadležni nosioci postupaju po zahtevima za privremeno zapošljavanje u skladu sa ovim sporazumom, u zavisnosti od potreba i kretanja na tržištu rada strane ugovornice.

Član 6.

Strane ugovornice obezbeđuju ostvarivanje prava radnika migranta i članova njegove porodice utvrđenih ovim sporazumom, bez diskriminacije po bilo kom osnovu.

Član 7.

Nadležni nosioci obezbeđuju radniku migrantu objektivnu informaciju o državi zaposlenja, uslovima života i rada, pravima i obavezama na radu, zakonodavstvu, oblicima i načinu zaštite u skladu sa ugovorom o radu, običajima, pravima po povratku sa rada iz države zaposlenja i drugim činjenicama od značaja za njegova prava po osnovu privremenog zapošljavanja.

II. POSEBNE ODREDBE

Član 8.

Radniku migrantu izdaju se potrebne dozvole o ulasku i boravku na teritoriji države zaposlenja, kao i radna dozvola, u skladu sa ovim sporazumom i zakonodavstvom države zaposlenja.

Članovi porodice radnika migranta imaju pravo na ulazak i boravak na teritoriji države zaposlenja tokom trajanja dozvole za boravak i rad radnika migranta, u skladu sa zakonodavstvom države zaposlenja.

Član 9.

Radnik migrant privremeno se zapošjava u državi zaposlenja, posredstvom nadležnih nosilaca, a na zahtev poslodavca, u skladu sa ovim sporazumom i zakonodavstvom države zaposlenja.

Poslodavac dostavlja svom nadležnom nosiocu ponudu za zapošljavanje radnika migranta, sa potrebnim podacima.

Radnik migrant u trenutku zapošljavanja ne može biti mlađi od 18 godina i treba da poseduje određenu kvalifikaciju, odnosno stručnu spremu, odgovarajuća znanja i veštine, kao i da ispunjava druge uslove u skladu sa zakonodavstvom države zaposlenja.

Član 10.

Ponuda poslodavca sadrži sledeće podatke: naziv i sedište poslodavca sa identifikacionim brojem; mesto u kojem će se rad obavljati; vrstu i trajanje ponuđenog posla; broj potrebnih radnika migranata; potrebnu kvalifikaciju, odnosno stručnu spremu, znanja i veštine; iznos mesečne neto zarade, odnosno plate (bez poreza i doprinosa); radno vreme i druge uslove rada; uslove smeštaja i ishrane radnika

migranta, predlog ugovora o radu, kao i druge podatke koji mogu biti od značaja za privremeno zapošljavanje radnika migranta.

Član 11.

Nadležni nosioci obaveštavaju filijale, službe, odnosno zavode za zapošljavanje o ponudama poslodavaca i licima koja se žele privremeno zaposliti u državi zaposlenja.

Nadležni nosioci u saradnji sa filijalama, službama, odnosno zavodima za zapošljavanje izvršiće pred selekciju zainteresovanih lica u skladu sa zahtevom poslodavca datim u ponudi za zapošljavanje.

Poslodavac obavlja konačan izbor lica u saradnji sa nadležnim nosiocem.

Poslodavac obezbeđuje izabranim licima radnu dozvolu u državi zaposlenja, u skladu sa njenim zakonodavstvom.

Član 12.

Radnik migrant zaključuje sa poslodavcem ugovor o radu na određeno vreme, u skladu sa zakonodavstvom države zaposlenja.

Ugovor o radu zaključuje se u pismenoj formi, na srpskom jeziku i na jednom od službenih jezika Bosne i Hercegovine, pre odlaska na rad u državu zaposlenja.

Ukoliko radnik migrant, bez svoje krivice, ne može da stupi na rad u skladu sa ugovorom o radu o tome obaveštava nadležnog nosioca države u kojoj ima prebivalište, a koji o tome obaveštava drugog nadležnog nosioca.

Član 13.

Ugovor o radu sadrži sve elemente propisane zakonodavstvom države zaposlenja, a naročito: podatke o poslodavcu i radniku migrantu; vreme na koje se zaključuje ugovor; dan početka rada; radno mesto, odnosno vrstu i opis poslova koju radnik migrant treba da obavlja; mesto rada; novčani iznos osnovne zarade, odnosno plate; naknade zarade, odnosno plate; uvećane zarade, odnosno plate i druga primanja radnika migrantu; rokove za isplatu zarade, odnosno plate i drugih primanja na koja radnik migrant ima pravo; trajanje dnevnog i nedeljnog radnog vremena i odmora; godišnji odmor; mere bezbednosti i zdravlja na radu i druga pitanja u vezi sa radom i uslovima rada.

Član 14.

Poslodavac je dužan da radniku migrantu sa kojim je zaključio ugovor o radu obezbedi odgovarajući smeštaj i ishranu ili odgovarajuću naknadu troškova za smeštaj i ishranu (ukoliko to želi radnik migrant i ukoliko je to za njega povoljnije), kao i da plati lekarski pregled ili vakcinaciju, koji su potrebni za ulazak i rad u državi zaposlenja, u skladu sa njenim zakonodavstvom, plati prevoz od mesta prebivališta do mesta rada u državi zaposlenja i prevoz u povratku u mesto prebivališta, kao i druge ugovorene obaveze.

Član 15.

Zaštita prava radnika migrantu i članova njegove porodice u vezi sa socijalnim osiguranjem regulisana je Sporazumom između Savezne Republike Jugoslavije i Bosne i Hercegovine o socijalnom osiguranju.

Član 16.

Radnik migrant ima ista prava, uslove rada i mere bezbednosti i zdravlja na radu koja imaju i državljanini države zaposlenja.

Zarada, odnosno plata radnika migranta ne može biti niža od zarade, odnosno plate državljanina države zaposlenja za iste ili slične poslove.

Član 17.

Radnik migrant ne može obavljati drugi plaćeni posao na teritoriji države zaposlenja, osim onog za koji mu je izdata radna dozvola.

Radniku migrantu koji obavlja drugi plaćeni posao ili promeni poslodavca, poništava se radna dozvola, u skladu sa zakonodavstvom države zaposlenja.

Poslodavac ne može radnika migranta sa kojim ima zaključen ugovor o radu da uputi na rad kod drugog poslodavca.

Član 18.

Poslodavac je obavezan da, po isteku ugovora o radu, odnosno raskidu ugovora o radu po bilo kom osnovu, isplati radniku migrantu, pre njegovog odlaska iz države zaposlenja, ostvarene a neisplaćene zarade, odnosno plate, kao i druga primanja predviđena ugovorom o radu i putne troškove od mesta rada do mesta prebivališta.

Poslodavac je obavezan da obavesti nadležnog nosioca u državi zaposlenja o prestanku i razlozima prestanka radnog odnosa radnika migranta u smislu stava 1. ovog člana, a koji o tome obaveštava drugog nadležnog nosioca.

Radnik migrant obavezan je da nakon isteka, odnosno raskida ugovora radu, a pre isteka privremenog boravka, napusti teritoriju države zaposlenja u skladu sa njenim zakonodavstvom.

Član 19.

Radnik migrant može obavljati transfer novčanih sredstava ostvarenih na ime zarade, odnosno plate i drugih primanja iz radnog odnosa u državi zaposlenja, u skladu sa njenim zakonodavstvom, u državu u kojoj ima prebivalište.

Član 20.

Radnik migrant i članovi njegove porodice mogu se obraćati nadležnim nosiocima, odnosno drugim organima neposredno, a po pitanjima u vezi sa ovim sporazumom.

Radni spor između radnika migranta i poslodavca može se rešavati mirnim putem u skladu sa zakonodavstvom države zaposlenja.

Rešavanje radnog spora između radnika migranta i poslodavca u nadležnosti je suda države zaposlenja.

U okviru svojih ovlašćenja diplomatsko-konzularna predstavnštva Republike Srbije i Bosne i Hercegovine pružaju pomoć radniku migrantu i u tom smislu mogu se neposredno obraćati nadležnim organima države zaposlenja.

Član 21.

U cilju efikasne primene ovog sporazuma mogu se zaključiti posebni akti o njegovom sprovođenju.

III. ZAVRŠNE ODREDBE

Član 22.

Pitanja u vezi sa primenom ovog sporazuma, kao i razlike u tumačenju ili primeni njegovih odredbi, rešavaju se putem pregovora i usaglašavanja između strana ugovornica.

Član 23.

Ovaj sporazum stupa na snagu po isteku 30 dana od dana prijema poslednjeg pismenog obaveštenja kojim strane ugovornice obaveštavaju jedna drugu diplomatskim putem, da su ispunjeni uslovi predviđeni zakonodavstvom strana ugovornica za stupanje ovog sporazuma na snagu.

Izmene i dopune ovog sporazuma mogu se vršiti u skladu sa postupkom utvrđenim za njegovo zaključivanje.

Strane ugovornice mogu otkazati ovaj sporazum pismenim putem. Ovaj sporazum prestaje da važi po isteku roka od šest meseci od dana prijema pismenog otkaza, diplomatskim putem.

Sačinjeno u Beogradu, 9. juna 2011. godine, u dva originalna primerka na službenim jezicima strana ugovornica i to za Republiku Srbiju na srpskom jeziku, a za Bosnu i Hercegovinu na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednakо verodostojni.

**Za Vladu
Republike Srbije**

Nebojša Ćirić, s.r.

**Za Savjet ministara
Bosne i Hercegovne**

Sredoje Nović, s.r.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.